

Rozważania Biblijne - 5 grudnia

Pierwsze czytanie - z księgi Barucha 5, 1 - 9

Złóż, Jeruzalem, szatę smutku i utrapienia swego, a przywdziej wspaniałe szaty chwały, dane ci na zawsze przez Pana. Obłecz się płaszczem sprawiedliwości, pochodzącej od Boga, włóż na głowę swą koronę chwały Przedwiecznego! Albowiem Bóg chce pokazać wspaniałość swoją wszystkiemu, co jest pod niebem. Imię twe u Boga na wieki będzie nazwane: "Pokój sprawiedliwości i chwala pobożności!" Podnieś się, Jeruzalem! Stań na miejscu wysokim, spojrzysz na Wschód, zobacz twe dzieci, zgromadzone na słowo Świętego od wschodu słońca aż do zachodu, rozradowane, że Bóg o nich pamiętał. Wyszli od ciebie pieszo, pędzeni przez wrogów, a Bóg przyprowadzi ich niesionych z chwałą, jakby na tronie królewskim. Albowiem postanowił Bóg zniżyć każdą górę wysoką, pagórki odwieczne, doły zasypać do zrównania z ziemią, aby bezpiecznie mógł kroczyć Izrael w chwale Pana. Na rozkaz Pana lasy i drzewa pachnące ocieniać będą Izraela. Z radością bowiem poprowadzi Bóg Izraela do światła swej chwały z właściwą sobie sprawiedliwością i miłosierdziem.

- Nie wiadomo kto jest autorem księgi Barucha. Wiemy natomiast, że podziwiał Jeremiasza i podpisał się imieniem Jego sekretarza, Barucha, co było wówczas w zwyczaju. W ten sposób zapisał się w dziedzictwo duchowe Jeremiasza – wielkiego proroka nadziei.

W dzisiejszych czasach obowiązują inne zwyczaje literackie ale w czasach współczesnych Baruchowi powszechnym było, że ktoś, kto chciał oddać hołd jakiemuś znanemu autorowi, podpisywał się jego imieniem.

- Księga powstała prawdopodobnie około drugiego wieku przed naszą erą. Zawiera ona wiele cytatów z Izajasza. Nie jest to plagiatem ale wyznaniem wiary w Boga wiernego Przymierzu. Te cytaty z Izajasza pochodzą z czasów niewoli Babilońskiej, a niektóre z pierwszych lat po powrocie do ojczyzny: są to opisy przyszłej chwały Jerozolimy i zapowiedzi powrotu z niewoli.

«Złóż, Jeruzalem, szatę smutku i utrapienia swego» ... «Podnieś się, Jeruzalem! Stań na miejscu wysokim, spojrzysz na Wschód, zobacz twe dzieci, zgromadzone na słowo Świętego od wschodu słońca aż do zachodu, rozradowane, że Bóg o nich pamiętał. Wyszli od ciebie pieszo, pędzeni przez wrogów, a Bóg przyprowadzi ich niesionych z chwałą.»

- Izajasz zapowiadając powrót z niewoli pisał, że pustynia, która trzeba było przebyć, udając się z Babilonii do Jerozolimy, stanie się niezwykle uczeszczoną drogą, swoista «autostrada»...

«Głos się rozlega: «Drogę dla Pana przygotujcie na pustyni, wyrównajcie na pustkowiu gościniec naszemu Bogu! Niech się podniosą wszystkie doliny, a wszystkie góry i wzgórza obniżą; równiną niechaj się staną urwiska, a strome zbocza niziną gładką.» (Iz 40, 3-4)

«Albowiem postanowił Bóg zniżyć każdą górę wysoką, pagórki odwieczne, doły zasypać do zrównania z ziemią, aby bezpiecznie mógł kroczyć Izrael w chwale Pana. Na rozkaz Pana lasy i drzewa pachnące ocieniać będą Izraela»

- *«Na pustyni zasadzę cedry, akacje, mirty i oliwki; rozkrzewię na pustkowiu cyprysy, wiązy i bukszpan obok siebie.» (Iz 41, 19)*
- *«Wszystkie me góry zamienię na drogę, i moje gościńce wzniosą się wyżej.» (Iz 49, 11)*

«Złóż, Jeruzalem, szatę smutku i utrapienia swego, a przywdziej wspaniałe szaty chwały, dane ci na zawsze przez Pana. 2 Oblecz się płaszczem sprawiedliwości, pochodzącej od Boga, włóż na głowę swą koronę chwały Przedwiecznego!»

- *«Przebudź się, przebudź! Przyodziej moc twą, Syjonie! Oblecz się w szaty najokazalsze, o Święte Miasto, Jeruzalem! Bo już nie wejdzie nigdy do ciebie żaden nieobrzezany ani nieczysty.» (Iz 52, 1)*
- *«Powstań! Świeć, bo przyszło twe światło i chwała Pańska rozbrzyska nad tobą. Bo oto ciemność okrywa ziemię i gęsty mrok spowija ludy, a ponad tobą jaśnieje Pan, i Jego chwała jawi się nad tobą.» (Iz 20, 1-2)*

«przywdziej wspaniałe szaty chwały, dane ci na zawsze przez Pana»...»

- Chodzi tu o to, by stać się nosicielem promieniowania samego Boga

- *« Podnieś oczy wokół i popatrz: Wszyscy się zebrali, przyszli do ciebie. Na moje życie! - wyrocznia Pana. Tak, w tych wszystkich ustroisz się jakby w klejnoty i jak oblubienica opaszysz się nimi. » (Iz 49,18)*

« Stań na miejscu wysokim, spojrzysz na Wschód, zobacz twe dzieci, zgromadzone na słowo Świętego od wschodu słońca aż do zachodu, rozradowane, że Bóg o nich pamiętał. 6 Wyszli od ciebie pieszo, pędzeni przez wrogów, a Bóg przyprzewodzi ich niesionych z chwałą, jakby na tronie królewskim. »

- *« Podnieś oczy wokół i popatrz: Ci wszyscy zebrani zdążają do ciebie. Twoi synowie przychodzą z daleka, na rękach niesione twe córki. » (Iz 60,4)*
- Księga Barucha, napisana dużo później niż księga Izajasza, skierowana jest do Żydów z tak zwanej « Diaspory » a dokładnie do tych, którzy osiedlili się w świecie grecko-romanskim, gdzie są migrantami i czują się jak wygnancy... Baruch pisze w czasach, gdy panuje wielkie zniechęcenie i posępnosc : zachęca do trwania w wierze i nadziei bo cokolwiek się wydarzy, jakkolwiek wydaje się to nam skomplikowane i bez wyjścia, Bóg zawsze jest wierny !

Psalm 126, 1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6

Pieśń stopni.

*Gdy Pan odmienił los Syjonu,
byliśmy jak we śnie.*

*Wtedy usta nasze były pełne śmiechu,
a język wołał pełen radości.*

*Wtedy mówiono między poganami:
«Wielkodusznie postąpił z nimi Pan!»
Wielkodusznie postąpił Pan z nami:
staliśmy się radośni.*

*Odmień nasz los, o Panie,
jak strumienie w [ziemi] Negeb.
Którzy we łzach sieją,
żąć będą w radości.*

*Postępują naprzód wśród płaczu,
niosąc ziarno na zasiew:
Z powrotem przychodzą wśród radości,
przynosząc swoje snopy.*

- Psalm 126 należy do tzw. « Piesni stopni » czy inaczej « psalmów wspinaczki », gdyż śpiewany był w czasie ostatniego etapu pielgrzymek – w czasie wspinaczki z Jerycha do Jerozolimy.

- Porusza on sprawę deportacji do Babilonii i powrotu z tej niewoli. Zaczyna się słowami: « *Gdy Pan odmienił los Syjonu* » - jest tu użyty czas przeszły, co znaczy że:

- To już się dokonało i że Świątynia jest już odbudowana.
- Psalmista przypomina, że Bóg wybawił naród wybrany z niewoli babilońskiej i zachęca do czerpania z tej radości siły wiary w to, że Bóg zawsze jest wierny swym obietnicom.

« Gdy Pan odmienił los Syjonu, byliśmy jak we śnie. Wtedy usta nasze były pełne śmiechu, a język wołał pełen radości. »

1. Izraelczycy za każdym razem, gdy wspominają zdarzenia z przeszłości, to jak Bóg przyszedł im z pomocą, mają oczy zwrócone ku przyszłości.
2. Bóg może wybawić nas z każdej formy wygnania i niewoli.
3. Wszyscy ludzie zaproszeni są na ucztę Bożą.

« Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pańskiej stanie mocno na wierzchu gór i wystrzeli ponad pagórki. Wszystkie narody do niej popłyną, многие ludy pójną i rzekną: «Chodźcie, wstąpmy na Górę Pańską do świątyni Boga Jakubowego! Niech nas nauczy dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami. Bo Prawo wyjdzie z Syjonu i słowo Pańskie - z Jeruzalem». (Iz 2, 2-3)

« I pójną narody do twojego światła, królowie do blasku twojego wschodu. Podnieś oczy wokół i popatrz: Ci wszyscy zebrani zdążają do ciebie. Twoi synowie przychodzą z daleka, na rękach niesione twe córki...» (Iz 60, 3-4)

- Psalm 126 był śpiewany w czasie wspinaczki do Jerozolimy, będącej centrum życia Izraela. Jego autor przypomina, że nadejdzie dzień, gdy inne narody i ludy będą pielgrzymować do Jerozolimy.

- *« Pan Zastępów przygotuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę z tłustego mięsa, ucztę z wybornych win, z najpożywniejszego mięsa, z najwyborniejszych win. Zedrze On na tej górze zastonę, zapuszczoną na twarz wszystkich ludów, i całun, który okrywał wszystkie narody; » (Iz 25, 6-7)*

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
 - ks. Ryszard Górski
- Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
 - tel: 03.88.32.31.60